

SINDBJERG KIRKE

FAKTA, SAGN OG
LOKALE FORTÆLLINGER

SINDBJERG SOGNEHUS

Ved årsskiftet 2014/15 sluttede et langt historisk sognefællesskab mellem Grejs og Sindbjerg. Det gav udfordringer for Sindbjerg Sogn med hensyn til præstekontor, konfirmand- og menighedslokaler, som alle lå i Grejs Sogn.

De problemer blev løst ved opførelsen af Sindbjerg Sognehus. Sognehuset blev taget i brug søndag den 6. september 2015 ved en høst- og indvielsesfest i kirken og med efterfølgende underholdning i et stort telt på kirkepladsen.

I sognehuset er der et fint indgangsparti, hvorfra der er adgang til præstekontor, medarbejderkontor, køkken, stort delbart rum til kirkens mange mødeaktiviteter inkl. konfirmand- og minikonfirmand-undervisning.

Ved indvielsen blev der oprettet en udsmykningsfond. Formålet var at indsamle frivillige bidrag, som skulle anvendes til udsmykning af det nye sognehus. Udsmykningsfonden skulle administreres af menighedsrådet, som nedsatte et udvalg til formålet.

Efter gudstjenesten søndag den 23. februar 2020 kunne der holdes fernisering i sognehuset, hvor to store malerier blev afsløret.

SINDBJERG KIRKE

FAKTA, SAGN OG
LOKALE FORTÆLLINGER

SINDBJERG SOGNEHUS

Kunstneren Kari Thygesen, Skjern, står bag de to malerier i Sognehusets sal. De er malet efter følgende stikord fra udsmykningsudvalget: Inkluderende fællesskab – kirkens forlængede arm – livsglæde – tryghed i fællesskab – kirkeårets gang – Lindetræer /Lindved.

Uddrag af Kari Thygesens tale ved afsløringen af malerierne:

Mange mennesker kæmper i dag på forskellige måder med at få opmærksomhed, at blive SET og værdsat, et grundlæggende behov, som alle mennesker har. Gud ser os med kærlighedens øjne – som vi er skabt af ham - så vi kan møde mennesker på samme vis.

Den blide måde Gud møder os på – har jeg forsøgt afbilledet i sarte blide pasteller – De skal udtrykke den nænsomhed, Gud møder os med.

SINDBJERG KIRKE

FAKTA, SAGN OG
LOKALE FORTÆLLINGER

SINDBJERG
SOGNEHUS

Gud tvinger ingen – men han møder os med blidhed og rører ved vore hjerter og tilbyder at følges med os. Han ønsker fællesskab med os.

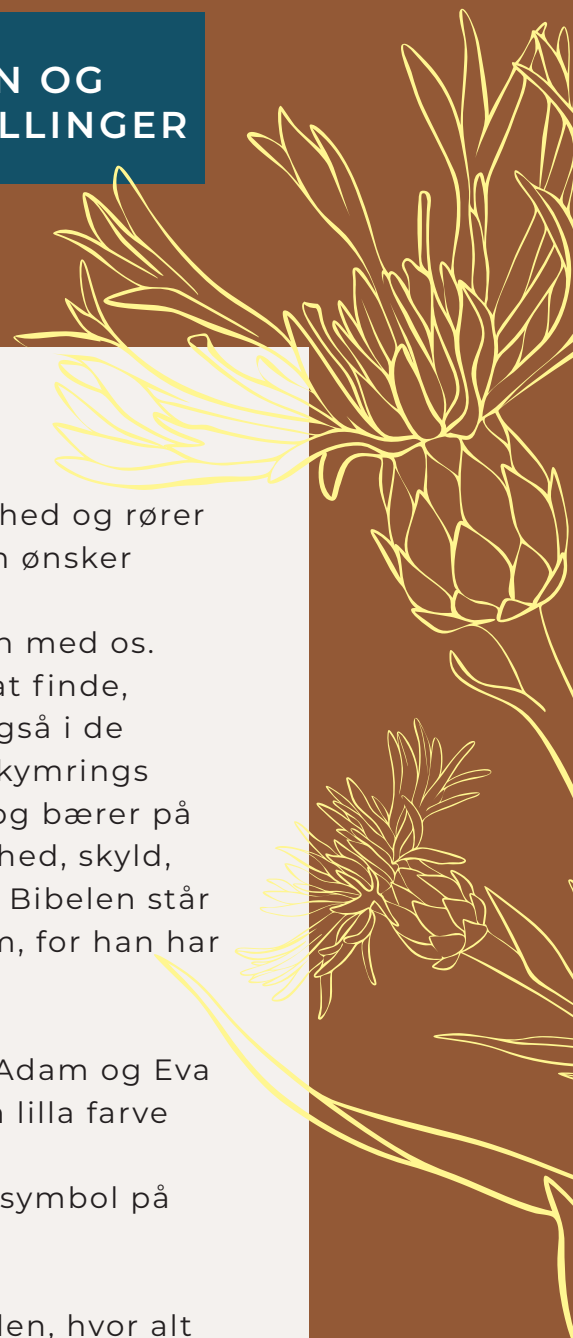
Livsvej – Gud lyser vores vej op – han går sammen med os. Nogle gange kan de veje, vi skal gå, være svære at finde, men vi er aldrig ladet alene, for Gud går med os også i de mørke dale. På vejen er der smidt forskellige ”bekymrings stenene” som et symbol på alle de ting, vi selv går og bærer på af bekymringer, sorger, tristhed, dårlig samvittighed, skyld, skam mv. Alle stenene er smidt ved korsets fod. I Bibelen står der ”at vi skal kaste alle vore bekymringer på ham, for han har omsorg for os”

Det lilla æble er både symbol på den frugt, som Adam og Eva spiste i Paradisets Have og på kirkeåret, hvor den lilla farve bruges i advents- og fastetiden.

Jesu tornekrone, som ligger på én af stenene, er symbol på hans død for os.

Aksene ved vejen er symbolet på livet her på jorden, hvor alt ”kun er til låns” – for det vokser jo medens vi sover. Ved siden af vejen løber en lille blå kilde med livgivende vand, som er symbol på, at Guds kærlighed aldrig ophører.

Lindetræet bliver kaldt kærlighedens og glædens træ, måske på grund af dets hjerteformede blade. Lindetræet blev tidligere brugt til tovværk, og det er jo et fint symbol på, at lindetræet kan være med til at binde fællesskabet sammen. Træer hjælper hinanden. Træerne er også symbol på fællesskab.

SINDBJERG KIRKE

FAKTA, SAGN OG
LOKALE FORTÆLLINGER

SINDBJERG SOGNEHUS

Nogle træer bliver plantet for at fungere som ammetræer for andre - som støttetræer for at give læ, imens andre træer kan vokse sig store. Vi er alle forskellige ligesom træerne, og vi skal støtte og hjælpe hinanden.

Efterårsfarverne på bladene er symbol på livets efterår, som henviser til Jesu korsdød. Ved siden af korset vokser små ny spirer frem som symbol på, at noget nyt er i vente. "En ny begyndelse" venter.

Vi skal støtte hinanden - lægge skulder til og tage hinanden ved hånden, hvis vejen er svær. Vi er skabt til fællesskab, og vi skal være hinandens MED - mennesker - vi skal GÅ MED - hinanden.

I et favnende fællesskab er det vigtigt at blive "set", som dem vi er. Vi har alle stor værdi, og alle er forpligtet på at udnytte de evner, som vi hver især er blevet betroet.

Forestil dig en blomstrende eng med røde valmuer, som vajer frit i vinden. Du får lyst til at plukke en buket med hjem for at sætte i en vase. Men inden du når hjem, er alle valmuer visne - visne fordi de blev hevet væk fra deres element - de var bundet til den jord, som de var plantet i.

Dér i deres bundethed var de frie - virkelig frie. Vi er skabt til fællesskab. Men kun hvis vi er bundet til Gud, kan vi blive virkelig frie.

